

Mezinárodní letecká přeprava dnes představuje nesporně nejrychleji se rozvíjející odvětví průmyslu, i když je současně také nejmladším druhem přepravy osob a zboží (letecké přepravní služby byly poprvé nabízeny za úplaty v roce 1912 v USA mezi městy St. Petersburg na Floridě a Tampou¹). Letadlo jako dopravní prostředek se osvědčilo především pro svou rychlost, kterou nelze s jinými dopravními prostředky srovnávat. Letecká přeprava je dnes nejbezpečnější, nejpohodlnější a i nejrychlejší způsob dopravy osob a stala se nepostradatelnou pro přepravu mnoha druhů zboží. Letecká síť se neustále rozšiřuje, frekvence letů se zvyšuje, zvětšuje a zdokonaluje se letecký park, zkracují se letové doby a budují se nová a nová letiště schopná odbavovat ohromné množství cestujících za den. Letecká přeprava tak vzrůstá i na úkor jiných dopravních prostředků, zejména dopravy námořní². Výrazný pokrok lze vidět i ve snižování počtu havárií a vůbec celkově ve vývoji bezpečnosti letecké přepravy jako takové. Snad jediným negativem, který je možno letecké přepravě vytknout, je její poměrně vysoká finanční náročnost.

Oblast mezinárodní letecké přepravy v sobě zahrnuje nesporně mnoho různých témat, např. problematiku registrace letadel, kterou se zabývá správní právo, problémy celní a jiné poplatkové záležitosti z oboru práva finančního, protiprávní činy spáchané na palubě letadla a potírání jiných druhů letecké kriminality, což jistě spadá pod tématický rozsah práva trestního. Tato práce si však neklade za cíl pojednání o všech možných aspektech mezinárodní letecké přepravy, ale zaměřuje se na problematiku soukromoprávního charakteru. Bude-li se nadále hovořit o vztazích vyplývajících z mezinárodní letecké přepravy, jedná se zde tedy o vztahy soukromoprávní.